

โรคใบจุด (ALTERNARIA LEAF SPOT)

อาการของโรคจะเกิดขึ้นได้กับทุกส่วนของต้นผัก และทุกระยะการเจริญเติบโต ในระยะกล้าอาการขั้นแรกจะปรากฏให้เห็นโดยเกิดเป็นแผลเล็กๆ สีดำขึ้นที่ลำต้น และจะหยุดการเจริญเติบโต ซึ่งเป็นพืชที่ไม่สมบูรณ์เจริญเติบโตช้า หากเกิดในต้นแก่มักพบบนใบและก้าน เกิดเป็นแผลจุดเล็กๆ สีเหลือง ต่อมาแผลขยายใหญ่ขึ้นสีน้ำตาลเข้ม ถึงดำ แผลมีลักษณะเป็นวงค่อนข้างกลม เรียงซ้อนกันเป็นชั้นๆ

ข้าวโพด

กาแฟ

กล้วย

กล้วยไม้

ดาวเรือง

การแพร่ระบาด : สبورแพร่กระจายไปตามลม น้ำ แมลง สัตว์ มนุษย์ และติดไปกับเครื่องมือ โรคนี้ ระบาดมากในฤดูฝนหรือในระยะที่มีความชื้นสูง สภาพอากาศร้อนชื้น ราสาเหตุสามารถติดไปกับเมล็ดพันธุ์

การป้องกันกำจัด

1. เลือกใช้เมล็ดพันธุ์ที่สะอาดปราศจากโรค หรือนำเมล็ดพันธุ์แช่น้ำอุ่น 49-50 องศาเซลเซียส นาน 20-25 นาที
2. การใช้ชีวภัณฑ์ B. SUBTILIS อัตรา 20-30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
3. การใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา อัตรา 1 กิโลกรัม/น้ำ 100 ลิตร ฉีดพ่นให้ทั่วลำต้นและใบ ทุกสัปดาห์
4. พ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืชเมื่อพบโรค ได้แก่
 - แมนโคเซ็บ หรือ ไดแทนเอ็ม 45 ในอัตราส่วน 40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร
 - มาเน็บ ซีเน็บ และเฟอร์แบม ในอัตราส่วน 50 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร
 - ไอโพไรไดโอน 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
 - ฟลูโอไพแรม+ ไตรฟลอกซีสไตรบิน 10 มิลลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร

เรียบเรียง : น.ส.ครองทรัพย์ สิงหราข

ที่ปรึกษา : นายสายชลเจริญพร

ที่มา : <https://www.allkaset.com>

กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

อารักขาพืชตราด

039 511 008 ต่อ 16

ข่าวเตือนการระบาดของศัตรูพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

ฉบับที่ 29 / 2565
เดือน พฤษภาคม 2565

โรคยอดเน่ารากเน่าในสับปะรด

โรคยอดเน่า รากเน่า (เชื้อรา PHYTOPHTHORA SPP.) ในสับปะรด มักพบเมื่อสภาพอากาศร้อน มีฝนตก สามารถเกิดได้ในทุกๆระยะการเจริญเติบโต

อาการที่ต้น ใบยอดมีสีซีด ที่โคนใบหรือฐานใบจะเน่าซ้ำมีสีขาวอมเหลืองขอบแผลสีน้ำตาล สังกลิ้นหมีขึ้น เมื่อดึงส่วนยอดจะหลุดได้ง่าย หากอาการรุนแรงกลุ่มใบตรงกลางต้นจะหักล้มพับลงมา

อาการที่ราก เริ่มแรกจะเห็นใบมีสีซีดคล้ายอาการที่ต้น ใบด้านล่างนุ่มกว่าปกติและแห้งตายเข้ามาจากปลายใบ ต้นชะงักการเจริญเติบโต รากมีแผลสีน้ำตาล เปื่อยและเน่าถึงหลุดออกมาจากดินได้ง่าย

อาการที่ผล ผลมีขนาดเล็ก ผลเน่าเป็นจุดสีเขียวยิ้ม ผ่าดูภายในเนื้อเยื่อจะเน่าเป็นสีน้ำตาล

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. เลือกพื้นที่ปลูกและส่วนขยายพันธุ์ที่ไม่เคยเป็นโรคนี้มาก่อน
2. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำดี ไม่ควรมีน้ำท่วมขัง
3. ก่อนปลูกแช่จุกหรือหน่อพันธุ์ ด้วย เมทาแลกซิล 25% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 20-40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสอีทิล-อะลูมิเนียม 80% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 50-100 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสโฟนิก แอซิด 40% เอสแอล อัตรา 50-60 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 15-20 นาที
4. ต้นที่เป็นโรครุนแรง ควรขุดออกนำไปทำลายนอกแปลง แล้วพ่นด้วยสาร ตามข้อ 3 ลงดินบริเวณหลุมที่ขุด และต้นที่อยู่บริเวณโดยรอบ
5. หลังเก็บเกี่ยวผลผลิต นำส่วนต่างๆ ของพืชที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลง
6. ไม่นำเครื่องมือที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือ ก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง

เรียบเรียง : น.ส.ครองทรัพย์ สิงหราช

ที่ปรึกษา : นายสายชลเจริญพร

ที่มา : สำนักควบคุมพืชและวัสดุทางการเกษตร
กรมวิชาการเกษตร

กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

อารักขาพืชตราด

039 511 008 ต่อ 16

ข่าวเตือนการระบาดของศัตรูพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

ฉบับที่ 30 / 2565
เดือน พฤษภาคม 2565

หนอนใยผัก

สภาพอากาศที่ร้อนและมีฝนตก เตือนผู้ปลูกพืชตระกูลกะหล่ำ (เช่น คะน้า กะหล่ำปลี ผักกาดขาว กะหล่ำดอก บรอกโคลี ฯลฯ) ในระยะทุกระยะการเจริญ รับมือหนอนใยผัก ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่ เป็นฟองเดี่ยวๆ หรือกลุ่มเล็กๆ ทั้งบนใบและใต้ใบพืช แต่จะพบใต้ใบพืชเป็นส่วนใหญ่ หนอนมี ลักษณะเรียวยาว หัวแหลมท้ายแหลม ส่วนท้ายมีปุ่มยื่นออกเป็น 2 แฉกเมื่อถูกตัวจะดิ้นอย่างแรง และสร้างใยพาตัวขึ้นลงระหว่างพื้นดินกับใบพืชได้ หนอนจะกัดกินผิวใบทำให้ผักเป็นรูพรุนคล้ายร่างแห จากนั้นเข้าดักแด้บริเวณใบพืช โดยมีใยบางๆ ปกคลุมติดใบพืช

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. ใช้กับดักกาวเหนียว ทุก 7-10 วันครั้ง เมื่อติดตั้งกับดักกาวเหนียวสีเหลืองจำนวน 80 กับดักต่อไร่ สามารถลดการใช้สารฆ่าแมลงมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์
2. กับดักแสงไฟ หลอดสีน้ำเงิน 20 วัตต์ ในการติดตั้งกับดักแสงไฟควรติดตั้งรอบนอกแปลงผัก และควรดำเนินการติดตั้งพร้อมกันในพื้นที่
3. การใช้เชื้อแบคทีเรีย (บาซิลลัส ทูริงเยนซิส) อัตรา 100-200 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (ไม่ควรใช้ในแหล่งปลูกผักภาคกลาง ในช่วงที่มีการระบาดของแมลงศัตรูพืช และช่วงเวลาพ่นสีขึ้นหรือพ่นสารฆ่าแมลง)
4. การใช้วิธีทางเขตกรรม สามารถช่วยลดการระบาดของหนอนใยผักได้ เช่น การไถพรวนดินตากแดด หรือการทำลายซากพืชอาหาร หรือการปลูกพืชหมุนเวียน ทั้งนี้เพื่อขัดขวางการขยายพันธุ์อย่างต่อเนื่องของหนอนใยผัก
5. การใช้สารฆ่าแมลง **สไปนีโทแรม 12% SC** อัตรา 40-60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ **คัลอร์ฟิโนเพอร์ 10% SC** อัตรา 40-60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ **โทลเฟนไพแรต 16% EC** อัตรา 40-60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ **อินดอกซาคาร์บ 15% SC** อัตรา 40-60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ **ฟีโพรนิล 5% SC** อัตรา 60-80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร (ควรพ่นสารสลับกลุ่มกลไกการออกฤทธิ์ และใช้ไม่เกิน 2-3 ครั้งต่อฤดู และใช้สลับกับการใช้เชื้อแบคทีเรียเมื่อการระบาดลดลง เพื่อหลีกเลี่ยงการสร้างความต้านทาน)

เรียบเรียง : น.ส.ครองทรัพย์ สิงหราช

ที่ปรึกษา : นายสายชลเจริญพร

กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

ที่มา : สำนักควบคุมพืชและวัสดุทางการเกษตร กรมวิชาการเกษตร

อารักขาพืชตราด

039 511 008 ต่อ 16

แมลงวันทองพริก

สภาพอากาศร้อน มีฝนตกและฝนตกหนักบางพื้นที่
เดือนผู้ปลูกพริก ในระยะ เก็บเกี่ยว รับมือแมลงวันทองพริก
ตัวเต็มวัยวางไข่ในระยะพริกใกล้เปลี่ยนสี ไปจนกระทั่ง
ผลสุก หนอนกัดกินชอนไชอยู่ภายในผล ทำให้ผลพริกเน่า
ร่วงหล่น เมื่อหนอนโตเต็มที่จะเจาะออกมาเข้าดักแด้ในดิน

แนวทางป้องกัน

1. ทำความสะอาดแปลงปลูก โดยการเก็บพริกที่ร่วงหล่น
เผาทำลาย เพื่อลดแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงวันทองพริก
2. ใช้น้ำมันปิโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9% EC
อัตรา 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เน้นพ่นที่ผลพริก
ทุก 5-7 วัน *ในกรณีพื้นที่ที่พบการระบาดเป็นประจำ
พ่นครั้งแรก เมื่อพริกเริ่มติดผล หยุดพ่นก่อนเก็บเกี่ยว
ผลผลิต 5-7 วัน
3. เมื่อพริกเริ่มติดผล พ่นเหยื่อพิษโปรตีนเป็นจุดทุกต้น
รอบแปลงและพ่นเป็นแถวต้นละจุด ห่างกันแถวละ
5 เมตร พ่นทุกสัปดาห์ หรือ เทเหยื่อพิษโปรตีนใส่ใน
กับดักดัดแปลง เช่น ขวดพลาสติกเจาะช่องให้แมลง
สามารถบินเข้ากับดักได้ และติดตั้งกับดักสูงจากพื้นดิน
15 เซนติเมตร รอบแปลงปลูก
4. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ มาลาไทออน
83% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

เรียบเรียง : น.ส.ครองทรัพย์ สิงหาราช

ที่ปรึกษา : นายสายชล เจริญพร

กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

ที่มา : สำนักควบคุมพืชและวัสดุทางการเกษตร
กรมวิชาการเกษตร

อารักขาพืชตราด

039 511 008 ต่อ 16